

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3351

гр. София, 10.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 110-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Д. Д.

като разгледа докладваното от М. Д. Д. Административно наказателно дело № 20231110201549 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.144 от АПК, във вр. с чл.248, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.63, ал.3 от ЗАНН.

Образувано е по молба от и.д. Директор на Д „ИТ“-Софийска област, против постановеното Решение №3284/10.07.2023 г. по АНД №1549/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 състав, в частта за разноските.

Навежда доводи, че обжалваното НП е било изменено чрез намаляване на наложената имуществена санкция, като е осъдил АНО да заплати на санкционираното дружество направени разноси в размер на 300 лева, представляващи адвокатско възнаграждение, каквито счита, че не е следвало да бъдат присъждани, доколкото обжалваното НП е било потвърдено. Пзовава се на разпоредбата на чл.143 от АПК и Тълкувателно решение №3/08.04.1985 г. по н.д. №98/1984 г. на ОСНК.

Моли съда, решението да бъде отменено в частта относно присъденото адвокатско възнаграждение, като неправилно и незаконосъобразно.

В законоустановения срок за отговор е постъпила молба от жалбоподателя „Форс-Делта“ ООД, чрез упълномощен процесуален представител – адв.Г. И. от САК, с която се иска изменение на постановеното Решение №3284/10.07.2023 г. по АНД №1549/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 състав, в частта за разноските, тъй като считат, че в случая претендираното адвокатско възнаграждение не е прекомерно и се иска отхвърляне на възражението на АНО и определяне размера на присъдените в

полза на дружеството-жалбоподател разноси, без намаляване на същото до минимално нормативно определен размер. Молят за присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 375 лева.

Съдът, като взе предвид направените искания и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С Решение №3284/10.07.2023 г., постановено по АНД №1549/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 състав, съдът е изменил обжалваното НП, като е намалил размер на наложената на дружеството жалбоподател имуществена санкция от 3000 лева на 1500 лева.

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д от ЗАНН, с постановеното решение по делото съдът е осъдил жалбоподателя да заплати на АНО сума в размер на 40 лева, представляващи направени разноси за юрисконсултско възнаграждение, съответно е осъдил АНО да заплати на жалбоподателя сума в размер на 300 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Въпросът за възлагане на разноските в административнонаказателния процес е изрично уреден в чл.63д от ЗАНН, като тази правна норма предвижда, че в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК, субсидиарно приложима по силата на препращащата разпоредба на чл.144 от АПК, в срока за обжалване на решението, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта разноските.

В настоящия случай, искането на двете страни е за изменение на решението в частта на разноските, като същите са направени от заинтересовани страни и в срока по чл.248, ал.1 от ГПК, но се явяват неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

С разпоредбата на чл.248 от ГПК законодателят е предвидил две отделни хипотези за промяна на вече постановения съдебен акт по делото в частта за разноските, установени като изключение от правилото по чл.246 от ГПК. Първата хипотеза обхваща случаите, при които съдът не се е произнесъл по иначе валидно заявено и прието искане за разноси. В този

случай, допълването на съдебния акт е процесуален способ за отстраняване на непълноти при формиране волята на съда. Настоящият случай не е такъв. Съдът е формирал воля за основателност на искането за разноски в мотивите на решението и изрично я е отразил в акта си с осъдителен диспозитив.

Втората хипотеза на чл.248, ал.1 от ГПК обхваща случаите, в които страната настоява при налично произнасяне на съда относно дължимите разноски, то да бъде приведено в съответствие с нейното твърдение за осъществяването им. В този случай, искането не е за допълнително произнасяне, а за изменение в размера на вече присъденото. Съгласно трайната съдебна практика, по реда на изменението, съдът може да промени и първоначалния резултат на своето произнасяне, като присъди разноски, въпреки първоначалния си отказ да стори това. Молбите на страните по своята същност не е за допълнително произнасяне, а за изменение на постановеното решение в частта за разноските по смисъла на чл.248, ал.1, пр.2 от ГПК.

Съдът констатира, че е формирал воля за основателност на искането за разноски на жалбоподателя в мотивите на решението и изрично я е отразил в акта си с осъдителен диспозитив, при вземане предвид представените доказателства по делото – списък на разноски, договор за правна помощ и пълномощно, при вземане предвид направеното своевременно възражение за прекомерност от ответната страна по жалбата с констатацията, че претендираните от жалбоподателя разноски надвишават предвидения минимален такъв в разпоредбата на чл.7, ал.2, т.2 от НМРАВ и привеждането им в размер, съответен на уважената част от искането на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Съдът констатира, че е формирал воля за основателност на искането за разноски на ответната страна по жалбата в мотивите на решението и изрично я е отразил в акта си с осъдителен диспозитив, при вземане предвид фактическата и правна сложност на делото, при определяне на справедливия размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт, и привеждането му в размер, съответен на отхвърлената част от искането на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

По изложените по-горе съображения, съдът намира, че искането и на двете страни по делото по подадените молби за изменение на решението в

частта за разноските, следва да бъде оставено без уважение, като неоснователно.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от и.д. Директор на Д„ИТ“-Софийска област, за изменение на постановеното Решение №3284/10.07.2023 г. по АНД №1549/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 състав, в частта за разноските, **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на „Форс-Делта“ ООД, чрез адв.Г. И. от САК, за изменение на постановеното Решение №3284/10.07.2023 г. по АНД №1549/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 състав, в частта за разноските, **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град, в 14–дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____